

В такому випадку можливо сподіватись на покращення законності процесу виборів та зменшення злочинності в Україні.

Література:

1. Тодика Ю. М. Основи конституційного права України : навч. посіб. Ю. М. Тодика, Г. Б. Клименко. Х. : *Консум*, Унікальність 87%1998. 117 с.
2. Конституція України від 28 червня 1996 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Виборчий кодекс України: Закон України від 19.12.2019 р. № 396-IX. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/396-20>

СУДОВИЙ ПРЕЦЕДЕНТ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА

Проценко А. М.

студентка юридичного факультету

Науковий керівник: Рибалкін А. О.

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри загальноправових дисциплін

*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

На сьогодні судовий прецедент як джерело права в Україні набув досить частого застосування. Прямим підтвердженням існування судового прецеденту як джерела права є неодноразові рішення Конституційного Суду та Верховного Суду, які є загальнообов'язковими для виконання. Також свідченням застосування в нашій державі судового прецеденту є наявність таких понять як «зразкова справа» і «типова справа», які закріплені в Кодексі адміністративного судочинства.

Під судовим прецедентом розуміється рішення суду по конкретній справі тієї або іншої інстанції при розгляді аналогічної справи. Тобто головною причиною застосування судового прецеденту є повторюваність певних суспільних відносин. Варто зазначити, що судовий прецедент спрямований на забезпечення єдності судової практики та забезпечення принципу рівного та справедливого ставлення до всіх осіб в певній ситуації, адже судовий прецедент не дозволяє вирішувати справи суддям на свій розсуд, а лише за допомогою нормативних джерел.

Сучасний правознавець О. Коростелкіна вважає, що судовий прецедент – є не тільки обов'язковим для тих, хто застосовує права, а й для самого суду в аналогічній категорії справ та є вказівником для інших правознавців й учасників аналогічних справ [1, с. 35].

Усі рішення Верховного суду України, Вищих спеціалізованих судів України, апеляційних та місцевих судів, окрім рішень, що становлять державну таємницю підлягають внесенню до зазначеного реєстру.

Також слід звернути увагу не лише на позитивні риси судового прецеденту, а й на недоліки такого нормативного джерела права. Основним недоліком вважається суперечливість судових рішень, які можуть виноситися по одному й тому ж самому питанню. Вирішенням такої прогалини є застосування таких принципів як об'єктивність, законність, незалежність судової гілки влади від інших, а також неупередженість суду при розгляді справ.

Судовий прецедент можна класифікувати за такими видами: судовий прецедент на основі загального права, тобто такий, що створює нові правові положення та судовий прецедент на основі писаного права, тобто тлумачення вже наявних норм права; вертикальний прецедент, такий що прийнятий судом вищої інстанції і є обов'язковим для судів нижчої інстанції та горизонтальний за яким рішення одного суду є обов'язковим для нього при вирішенні аналогічних справ.

Вищі суди здійснюють нагляд за правильним і справедливим розглядом справ, забезпечують однакове застосування судами законів, дотримання у своїй діяльності норм процесуального і матеріального законодавства. Інструментом здійснення такого контролю є постанови пленумів, які є обов'язковими до виконання нижчими судами. З метою забезпечення єдності необхідно аби рішення нижчих судів узгоджувалися з рішеннями вищих судів [2].

Щодо рішень Конституційного Суду України, то вони є загальнообов'язковими. Якщо певні правові акти визнаються неконституційними, тобто такими, що суперечать Основному Закону суспільства і держави, то вони визнаються недійсними. Відтак з моменту ухвалення рішень про неконституційність, рішення втрачають свою юридичну силу [3].

Отже, судовий прецедент – винесене рішення по конкретній справі судом певної інстанції, яке загальнообов'язкове до застосування у таких ж аналогічних справах. Судовий прецедент досить часто застосовується при розгляді подібних справ аби подолати прогалини у сфері права, але не потрібно забувати про його недоліки: наявність суперечливих рішень, що можуть виноситися по одному й тому ж самому питанню. Судовий прецедент застосовується при ухваленні постанов вищими судовими інстанціями, Конституційним Судом України та Пленумом Верховного Суду України шляхом видання постанов.

Література:

1. Коростелкіна О.Н. Судова практика та судовий прецедент у джерелах російського права: дис. ... кандидата юрид. наук:12.00.01. Москва, 2005. 192 с.

2. Верховний суд виніс рішення у зразковій справі про оформлення паспорта. Українське право. 27.03.2018. URL: <https://ukrainepravo.com/news/ukraine/verkhovnyy-sud-vynis-rishennya-u-zrazkoviy-spravi-pro-oformlennya-pasporta/>

3. Рішення Вищої ради правосуддя «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» від 19.04.2018 № 1200/0/15-18 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18>

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ ДИТИНИ ПРИ РОЗІРВАННІ ШЛЮБУ БАТЬКІВ

Сопілко Д. В.

студент юридичного факультету

*Науковий керівник: **Чепік-Трегубенко О. С.***

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри загальноправових дисциплін

*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

В сучасному світі головним питанням, яке стоїть перед державою є захист прав дітей, тому що діти – це майбутнє в яке ми вкладаємо і хочемо побачити результат. Будь-які права повинні захищатися і не мають бути порушеними, тому що жодна дитина неспроможна захистити себе сама. Суспільство іноді не розуміє потреби, інтереси, запити та проблеми підлітків. Вище зазначені фактори наштовхують нас на те що права людей і права дітей знаходяться в різних сферах і звідси потрібно, щоб існував окремий дієвий механізм захисту прав дітей. Згідно Основного Закону України кожен громадянин України має рівні конституційні права і свободи і є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [1].

Звідси ми можемо зазначити, саме щодо майнових прав та механізму захисту прав дитини. Майнові відносини між батьками та дітьми являють собою те коло відносин, які можуть виникнути стосовно майна. Свого часу О.Кудрявцев зазначав, що «майнові правовідносини між батьками і дітьми складаються із відносин з приводу взаємного утримання, що регулюються сімейним законодавством, а також майнових відносин, які є предметом регулювання цивільного права» [3]. Майнові відносини можуть бути під захистом конституції і є